

The English version of this Decision immediately follows

תיק משמעת מס' 17/2024
בעניין הסטודנטית פלונית – (להלן: הסטודנטית).

25.7.2024

י"ט בתמוז תשפ"ד

החלטה

א. מבוא

1. הסטודנטית לומדת לקראת תואר ראשון בבית הספר הבינלאומי ע"ש רפאל רקנאטי באוניברסיטת רייכמן (מסלול קיימות וממשל). הסטודנטית הואשמה **בקובלנה משמעתית** (מיום 14.2.2024), המתבססת על מספר תלונות לגבי חשד להתנהגות בלתי הולמת וחצופה; התנהגות אלימה כלפי סטודנטים ומרצים בקמפוס; אמירת דברי שטנה כלפי סטודנטיות וכלפי מרצים (בעת שיעורים ומחוץ להם) והפרה בוטה של צו מניעה שנתתי בעניינה (התלונות נשלחו לסטודנטית באי-מייל). לפיכך הסטודנטית הואשמה בהפרת **סעיפים (12) ו- (9)2 או (12)2 ו- (13)2 לתקנון המשמעת של אוניברסיטת רייכמן** (להלן: "תקנון המשמעת").

2. בדיון שנערך בפניי בעניינה של הסטודנטית במהלך יום רביעי, ה- 27.3.2024 (בשעה 13:00), נכחו הקובלת הנכבדה, **גב' אורלי שקד**; רכזת ועדות המשמעת ורושמת הפרוטוקול בעברית, **גב' אורית לייזר** (להלן: "גב' לייזר"); ורושמת הפרוטוקול באנגלית, **גב' פרנסיס לארו**. יש לציין, כי **הסטודנטית** לא מצאה לנכון להגיע לדיון ואף נמנעה מלעדכן על כך טרם הדיון ואף לאחריו נמנעה מלפרט למה ומדוע לא התייצבה. למרבה הצער, הסטודנטית אף נמנעה מלפנות לאגודת הסטודנטים לצורך ייצוגה בהליך וסיבותיה עמה. באלה הנסיבות החלטתי לקיים את הדיון בהיעדרה ומיד להלן אסביר את החלטתי זו.

ב. דיון בהיעדר נוכחות הנילון

3. יש לציין, כי לסטודנטית נקבע מועד דיון ליום 27.3.2024 בשעה 13:00 בקמפוס האוניברסיטה והיא נמנעה, כאמור, מלהתייצב לדיון ו/או לשלוח כל נציג אחר מטעמה. יש להדגיש, כי הסטודנטית אף נמנעה מלהשיב לאי-מיילים שנשלחו אליה בענין זה מטעמה של גב' לייזר, רכזת ועדת המשמעת ומתאמת הדיונים.¹ יותר מכך, כאמור, הסטודנטית אף נמנעה מלשתף פעולה עם אגודת הסטודנטים, המבקשת לסייע למי שמועמדים לדיון משמעת ונמנעה מלהגיב בטרם הדיון או לאחריו לכתב הקובלנה שהוגש כנגדה, דהיינו הסטודנטית מעולם לא טענה לחפותה בכתב או בעל-פה למרות שניתנו לה מספר הזדמנויות לעשות כן. יובהר כי הסטודנטית עודכנה כי אם לא תתייצב לדיון בעצמה או באמצעות מי מטעמה, יקוים הדיון המשמעת בהיעדרה. בנסיבות אלה של סטודנטית שנמנעת מלשתף פעולה עם ההליך המשמעת בעניינה למן תחילתו

¹ מדובר בשלושה אי-מיילים: הראשון מיום 13.3.2024; השני מיום 21.3.2024 והשלישי מיום 26.3.2024.

ועד לסופו קבעתי, מתוקף סמכותי מכוח תקנון המשמעת,² כי הדיון בעניינה של הסטודנטית יתקיים בהעדרה, שכן האוניברסיטה אינה יכולה להסכים למצב שבו סטודנטית עושה דין לעצמה ונמנעת מלשתף פעולה עם גורמי המשמעת בקמפוס.³ יש להדגיש בהקשר זה שניים: ראשית, כי בסעיף 2(15) לתקנון המשמעת נקבע כי עצם אי-ההופעה לדיון בפני רשויות המשמעת מהווה עבירת משמעת; ושנית, כאמור, כי על-פי סעיף 7 לתקנון המשמעת, הרי שהממונה על המשמעת מוסמך לדון בעניינו של סטודנט שהוזמן לדיון בעניינו ולא הופיע "ללא הצדק סביר".⁴ שני הסעיפים מתקיימים בענייננו אך אני מבקש להימנע מלעשות שימוש בסעיף 2(15) לתקנון המשמעת בהעדר בקשה בעניין זה מטעם הקובלת הנכבדה ובשים לב לתוצאה המתחייבת של תיק זה.

ג. החלטות ביניים

4. יש לציין, כי לאור חומרת המעשים שיוחסו לסטודנטית ועל-מנת להבטיח סביבת לימודים בטוחה נתבקשתי בצהרי יום ה-1.1.2024 על-ידי הקובלת הנכבדה, במעמד צד-אחד, ליתן צו ביניים זמני כנגד הסטודנטית המורה על הרחקתה לאלתר מהלימודים ומהקמפוס עד לדיון במעמד הצדדים ככל שזו תבקשו. בו ביום ניתן על-ידי צו שהורה על הרחקתה הזמנית של הסטודנטית לאלתר מהלימודים בקמפוס ובזום עד לדיון במעמד הצדדים, ככל שהסטודנטית תבקשו (להלן: "הצו הראשון").⁵ הצו הסביר כי "לאור חומרת המעשים של הסטודנטית, המלמדת הן על סכנה ממשית לשלום הסטודנטים והסגל באוניברסיטה והן על הפרעה חמורה למהלך הלימודים התקין של המסלול עמו נמנית הסטודנטית, הריני לקבוע כי מדובר במקרה חמור וחריג המחייב הוצאת צו ביניים לאלתר כנגד הסטודנטית אפילו טרם הוגשה הקובלנה בעניינה" (ההדגשות במקור – א.פ.). יובהר, כי הצו הראשון אסר על הסטודנטית מלהיכנס לשטח האוניברסיטה. יודגש, כי להפתעתי הסטודנטית נמנעה מלבקש דיון במעמד הצדדים. חלף זאת, בצהרי יום ה-10.1.2024, הסטודנטית הפרה את הצו הראשון, נכנסה לשטח האוניברסיטה, התפרצה למשרדה של גב' פלונית מבית הספר הבינלאומי, חסמה את דרכה ושפכה כוס קפה שהיתה על השולחן. גב' פלונית הזעיקה את קב"ט האוניברסיטה ורק לאחר דין ודברים הסטודנטית הוצאה משטח האוניברסיטה תחת מחאה אגרסיבית מצדה. ההנחה הייתה כי הסטודנטית נכנסה לשטח האוניברסיטה עם כרטיס הסטודנט שלה שלא נחסם. בהחלטה ביניים נוספת שניתנה ביום 4.2.2024, לבקשת הקובלת, בעקבות הפרת הצו הראשון **בְּרִישׁ גָּלִי** הדגשתי כי "אני רואה בחומרה רבה הן את ההפרה הבוטה של צו ההרחקה והן את האירוע האלים שתואר

² סעיף 7א לתקנון המשמעת קובע כי "ועדת משמעת או ועדת ערעורים לא תתכנס ללא השתתפות הסטודנט שעניינו נדון בפניהן, אלא אם כן ויתר על כך מראש או הוזמן לדיון בעניינו ולא הופיע ללא הצדק סביר" (ההדגשות שלי – א.פ.).

³ יש לציין, כי מבירור בכתב שערכתי למולן של הקובלת, של גב' שיר פאר מדיקנאט הסטודנטים ושל גב' לייזר עלה כי הסטודנטית נמנעה מליצור כל קשר עמן למן הגשת הקובלנה ועד בכלל והדברים מדברים בעד עצמם.

⁴ השוו לעניין זה ע"פ 1632/95 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד מט (5) 534, 548 – 549 (פס' 21 לפסק-דין של השופט דורנר) (1996); ע"פ 10736/04 כהן נ' מדינת ישראל (פס' 25 לפסק דינו של השופט לוי) (פורסם בנבו, 26.9.2006).

⁵ במסגרת הצו ציינתי כי במהלך דיון במעמד צד אחד העבירה הקובלת לעיוני חומר המלמד על התנהגות בלתי הולמת בעליל ואף אלימה מצד הסטודנטית. התנהגות הגורמת להפרעה חמורה ונמשכת למהלך התקין של הלימודים במסלול של הסטודנטית ואף לתחושת מצוקה אצל חבריה לספסל הלימודים באותו המסלול. עוד הבהרתי, כי "מדובר בהרחקה זמנית מהלימודים ומהקמפוס".

לעיל". בהמשך ישיר לכך קבעתי כי "לאור חומרת הדברים אני נעתר לבקשתה השנייה של הקובלת להרחבת הצווים הזמניים שניתנו על-ידי בנוגע לסטודנטית ולהוספת צו זמני נוסף ואני מורה מכוח סעיף 3ה. לתקנון המשמעת של האוניברסיטה והסמכות הטבועה של הממונה על המשמעת כדלקמן: (1) צו ההרחקה שניתן כנגד הסטודנטית האוסר על כניסתה של הסטודנטית לתחומי האוניברסיטה יעמוד בתוקפו עד לסיום ההליך המשמעתי בעניינה של הסטודנטית. (2) צו ההרחקה הנוסף שניתן כנגד הסטודנטית האוסר על השתתפותה של הסטודנטית בשיעורים המועברים בקמפוס ובזום יעמוד בתוקפו עד לסיום ההליך המשמעתי בעניינה של הסטודנטית. (3) צו זמני נוסף ניתן בזאת ולפיו יש לחסום את כרטיס הסטודנט של הסטודנטית וכן לחסום את המרכז האישי שלה וכל דבר אחר הניתן לסטודנט באוניברסיטה (מקרוב ומרחוק). יובהר, הסטטוס של הסטודנטית כסטודנטית פעילה באוניברסיטה מופסק בזאת ויש להקפיאו עד לסיום ההליך המשמעתי בעניינה על כל המשתמע מכך" (להלן: "הצו השני"). הצו האמור הועבר לסטודנטית, לקובלת, לדיקנאט ולכל הגורמים הרלבנטיים בבית הספר הבינלאומי ובמחשוב וכן לכל גורמי המקצוע הרלבנטיים באוניברסיטה ובפרט לגורמי האבטחה.

ד. שאלת האשמה

5. לאחר שמיעת דבריה של הקובלת הנכבדה וקריאת כל החומרים הרבים שהועברו לעיוני עוד בטרם הדיון עולה מסקנה מתבקשת כי הסטודנטית ביצעה את כל המיוחס לה.⁶ בשים לב לעובדת העדר הכפירה בכתב או בעל-פה מטעמה של הסטודנטית ולראיות הרבות בדמות חומרים חד-משמעיים שהוצגו בפני לפני ובמהלך הדיון על-ידי הקובלת מתחייב לקבוע כי **הסטודנטית אכן ביצעה את כל המעשים הקשים והבלתי נסבלים המיוחסים לה**. מעשים שיש בהם משום מפגנים כוחניים ואלימים עד כדי מעשי תקיפה של ממש, נקיטה בלשון גסה עד כדי השמעת ביטויים עולבים ואף אנטישמיים כלפי סטודנטים וסגל, הפרה של צו מעין שיפוטי מטעמי⁷ והתנהגות שאינה הולמת סטודנט באוניברסיטה ובכלל. כל אלה מהווים פגיעה ממשית בכבודם ובשם הטוב של אלה מחבריה וחברותיה לספסל הלימודים ושל אותם מרצים, אשר חוו את נחת זרועה המילולית והפיסית. יותר מכך, באלה המעשים טמונה סכנה עתידית לסטודנטים ולסגל האוניברסיטה.⁸ אציין כי התנהגות חמורה מסוג זה חורגת באופן קיצוני מכל הפרה חמורה אחרת של התקנון שידעה האוניברסיטה והינה זרה לרשויות המשמעת של האוניברסיטה וטוב שכן. לפיכך יש להרשיע את הסטודנטית בהפרתם של **סעיפים סעיפים (1)2; (2)9; (12)2 ו-(13)2 לתקנון המשמעת.**

⁶ במסגרת תלונה של פרופ' פלמוני המתאר שני מקרים מטרידים המיוחסים לסטודנטית מצויין כי במקרה הראשון הסטודנטית קיללה והתנהגה בצורה חצופה בשני שיעורים בקורס "אלמוני", הן ביום 24.12.2023 והן ביום 31.12.2023, הסטודנטית נכנסה ויצאה מספר פעמים מהשיעור, שאלה שאלות הזויות והפריעה לסטודנטים האחרים בכיתה בהתנהגות קופצנית ותזזיתית, חסרת מנוחה ועצבנית; ואילו במקרה השני, במסגרת שיעור אחר של ד"ר איקס, ביום 1.1.2024, הסטודנטית שפכה מיץ על אחד הסטודנטים וקיללה קללות אנטישמיות את חברותיה לכיתה ואת המרצה. כפועל יוצא מצוין הפרופ' הנכבד כי "הסטודנטים במסלול נמצאים במצוקה גוברת והולכת, מרגישים מאוימים ומפוזרים. הם דואגים שהיא תעקוב אחריהם לביתם הפרטי וחלילה תפגע בהם. יותר מכך, היא כתבה נאצות שהנייר אינן סובל בוטסאפ לחברותיה לכיתה".
⁷ ראו פסקה 4 לעיל, ובייחוד האירוע המתואר במסגרתה, המתרחש במשרדה של גב' פלונית מבית הספר הבינלאומי.
⁸ כפי שמציין פרופ' פלמוני בתלונתו (ראו ה"ש 6 לעיל).

6. בשולי ההרשעה יש להצטרף על הימנעותה של הסטודנטית מלשתף פעולה עם ההליך בעניינה ועל כי בדרכה זו היא אף נמנעה מלהביע חרטה מתבקשת על מעשיה הבלתי נסבלים ונמנעה מלבקש את סליחתם של אלה שנפגעו קשות ממעשיה הפסולים והחמורים.

ד. שאלת הענישה

7. סעיף 2 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע מושכלות ראשונים: "אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם". אין צורך להכביר במילים על חומרת מעשיה של הסטודנטית, אשר במספר לא מבוטל של מקרים הפגינה התנהגות אלימה ואנטי חברתית בעליל, כזו הפוגעת בגופם ובכבודם של סטודנטים ואנשי סגל באוניברסיטה. התנהגותה של הסטודנטית אינה עולה בקנה אחד עם הדרישות הבסיסיות והאלמנטריות של כל אוניברסיטה ואוניברסיטת רייכמן בפרט והיא ראויה לכל גנאי. כעת עליה ליתן את הדין בגין העבירות החמורות שביצעה, שעניינן אלימות פיזית ומילולית ותוצאתן פגיעה בגוף ובנפש, בכבוד האדם וברגשותיו, לצד ההשפלה והבושה שהן מייצרות אצל הנפגע. אין בלבי ספק, כי אלה מהוות הפרה חמורה ויסודית של ההסכם שבין כל סטודנט וסטודנטית לבין האוניברסיטה וכי אין שום מקום ליחס סלחני או מקל כלפי מי שעושה מעשים שכאלה. אשר על כן, מתחייב למצות את הדין עם הסטודנטית באופן שיבטא את הסלידה ממעשיה החמורים.

8. לאור כל האמור המסקנה היא אחת - אוניברסיטת רייכמן אינה יכולה להוות יותר אכסניה אקדמית בעבור הסטודנטית. חובתה הבסיסית של האוניברסיטה היא להגן על כלל הסטודנטים ועל כלל הסגל מפני כל פגיעה אם פיזית ואם אחרת, אם בגוף ואם בנפש, אם בכבוד האדם ואם בשמו הטוב. גופם ונפשם, כבודם ושם הטוב של הסטודנטים באוניברסיטה ושל סגלי האוניברסיטה אינם הפקר. לפיכך מתחייבת ומצודקת הענישה החמורה ביותר שבתקנון המשמעת בדמות הרחקה בפועל ולצמיתות ועונש זה בלבד.⁹ עונש זה הינו העונש היחיד ההולם את חומרת המעשים שקרו בעבר והינו העונש היחיד שיש בו כדי למנוע חלילה הישנותם בעתיד. זאת בייחוד בשים לב לכך שהסטודנטית אינה מביעה שום חרטה.

9. סוף דבר, הריני להטיל על הסטודנטית את העונשים הבאים כדלקמן:

(1) עונש של הרחקה מהלימודים באוניברסיטה לצמיתות, לרבות איסור כניסתה של הסטודנטית

לצמיתות לתחומי האוניברסיטה [סעיף 3א(13)].

(2) חיוב הסטודנטית בפיצוי כספי בגין נזק חומרי שגרמה לרכוש האוניברסיטה, ככל שגרמה; וכן

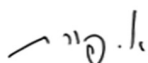
חיובה בגין נזק חומרי שגרמה לעובדי האוניברסיטה או לתלמידיה, ככל שגרמה [סעיף 3א(16)].

לאור חומרת המעשים, הישנותם והעדר כל חרטה, הריני לקבוע כי עונש ההרחקה לצמיתות יוחל לאלתר. הגם שמדובר בעונש החמור ביותר, שתחולתו מיידית, מדובר בעונש מתחייב, ראוי ומידתי בנסיבות המיוחדות והחמורות של המקרה.

⁹ זו אף הדרישה שנשמעה מפי הקובלת הנכבדה בעת הדיון לעניין העונש הראוי. הקובלת קראה למיצוי הדין עם הסטודנטית באמצעות הרחקה לצמיתות ולאלתר. בלשונה של הקובלת בפרוטוקול: "אני לא רואה שום עונש שאינו הרחקה לצמיתות בנסיבות המקרים שלפנינו".

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמה של הסטודנטית או כל פרט מזהה אחר.

זכות ערעור בפני ועדת הערר, באמצעות גב' שיר פאר, בתוך 30 יום, כאמור בסעיף 5 לתקנון המשמעת.

ד"ר אסף פורת
הממונה על המשמעת

Disciplinary Case No. 17/2024

In the matter of the student **A** – (hereinafter: **the Student**).

July 25, 2024

Decision

A. Introduction

1. The student is studying towards a bachelor's degree at the Raphael Recanati International School at Reichman University (the sustainability and governance track). The Student was accused in a **disciplinary complaint** (dated February 14, 2024), based on a number of complaints concerning the suspicion of inappropriate and insolent behavior; violent behavior towards students and professors on campus; expressing hate speech towards female students and lecturers (during and outside classes) and blatant violation of an injunction that I issued in her case (the complaints were sent to the Student by email). Therefore, the student was charged with violating **sections 2(a) and/or 2(i) and/or 2(l) and 2(m) of Reichman University's Disciplinary Regulations** (hereinafter: the "**Disciplinary Regulations**").
2. The honorable complainant, **Ms. Orly Shaked**, coordinator of the disciplinary committees and registrar of the Hebrew protocol, **Ms. Orit Laser** (hereinafter: "**Ms. Laser**"); and the registrar of the protocol in English, **Ms. Francis Laro** were present at the hearing concerning the Student that was held before me on Wednesday, March 27, 2024 (at 13:00). It should be noted that **the Student** did not deem it fit to attend the hearing and even refrained from informing this before the hearing and even after it, and refrained from specifying why and for what reason she did not attend. Unfortunately, the Student even refrained from contacting the Student Union to represent her in the process and her reasons remain with her. Under these circumstances, I decided to hold the hearing in her absence, and I will explain this decision immediately below.

B. Hearing in the absence of the Accused Student

3. It should be noted that the hearing of the Student was scheduled for March 27, 2024 at 13:00 on the university campus and, as stated, she refrained from appearing at the hearing and/or sending any other representative on her behalf. It should be emphasized that the Student also refrained from responding to e-mails sent to her on this matter on behalf of Ms. Laser, the disciplinary committee coordinator and hearing coordinator.¹ Moreover, as stated, the Student also refrained from cooperating with the Student Union, which seeks to assist those undergoing disciplinary proceedings, and refrained from responding before or after the hearing to the complaint filed against her. In other words, the Student never claimed her innocence in writing or orally despite being given several opportunities to do so. It should be clarified that the Student was informed that if she does not appear at the hearing herself or through anyone acting on her behalf, the disciplinary hearing will be held in her absence. Under these circumstances, where the student has refrained from cooperating with the disciplinary proceedings in her case from the beginning to the end, I decided, by virtue of the authority vested in me under the Disciplinary Regulations,² that the hearing in the Student's case will take place in her absence, since the University cannot agree to a situation in which a student does justice for herself and refrains from cooperating with the disciplinary authorities on campus.³ Two things should be emphasized in this context: first, that section 2(o) of the Disciplinary Regulations states that **the mere failure to appear before the disciplinary authorities constitutes a disciplinary offense**; Second, as noted, according to **section 7 of the Disciplinary Regulations, the Disciplinary Officer is authorized to hear the case of a student who was summoned to a hearing in his case and did not appear "for**

¹ These entail three emails: the first is from March 13, 2024; The second is from March 21, 2024 and the third from March 26, 2024.

² Article 7A of the Disciplinary Code states that **"The disciplinary committee or the appeals committee will not convene without the participation of the student whose case it is considering unless the student waived the right to participate in advance or was invited to the discussion and did not show up for reasons that are not justifiable."** (I added the bold print-A.P.).

³ It should be noted that a written inquiry which I conducted with the complainant, Ms. Shir Pe'er of the Dean of Students and Ms. Laser revealed that the Student refrained from contacting them from the time the complaint was filed up to and until now and this speaks for itself.

reasons that are not justifiable."⁴ Both clauses exist in our case, but I wish to refrain from making use of section 2(o) of the Disciplinary Code in the absence of a request in this regard on behalf of the honorable complainant and taking into account the necessary outcome of this case.

C. Interim decisions

4. It should be noted that in light of the seriousness of the acts attributed to the Student and in order to ensure a safe study environment, I was asked at noon on January 1, 2024 by the honorable complainant, ex parte, to grant a temporary injunction against the Student ordering her immediate suspension from studies and from campus pending a hearing with the parties if she would request it. On the same day, an injunction was issued instructing the Student's immediate temporary suspension from studies on campus and on Zoom pending a hearing in the presence of the parties, to the extent that the Student would request it (hereinafter: the "**First Injunction**").⁵ The injunction explained that **"in light of the seriousness of the Student's actions, which indicate both a real danger to the safety of students and university staff and a serious interference in the normal course of study in the study track to which the student belongs, I hereby determine that this is a serious and exceptional case that requires the immediate issuance of an interim injunction against the Student even before the complaint in her case has been filed"** (emphases appear in the original text- A.P.). It should be clarified that the first injunction prohibited the Student from entering the university premises. It should be emphasized that, to my surprise, the Student refrained from requesting a hearing in the presence of the parties. On the afternoon of January 10, 2024, the student violated the

⁴ Compare this matter to Crim.A. 1632/95 **Meshulam v. The State of Israel**, 534, 548-549 (para. 21 of Justice Dorner's judgment) (1996); Crim.A. 10736/04 **Cohen v. The State of Israel** (para. 25 of Justice Levy's judgment) (published in Nevo, September 26, 2006).

⁵ As part of the order, I noted that during an ex parte hearing, the complainant submitted material for my review manifestly indicating inappropriate and even violent behavior on the part of the Student. Behavior that causes severe and persistent disruption to the normal course of studies in the student's track and even to the point of a sense of distress among her classmates in the same track. I also clarified that **"this is a temporary suspension from studies and from campus."**

first injunction, entered the university grounds, burst into the office of Ms. A. from the International School, blocked her path and spilled a cup of coffee that was on the table. Ms. A. called the university security officer, and only after some discussion the student was removed from the university premises under aggressive protest on her part. It was assumed that the Student entered the university grounds with her student card that was not blocked. In another interim decision issued on February 4, 2024, at the request of the complainant, following the violation of the first injunction, I emphasized that **"I view with great severity both the blatant violation of the restraining order and the violent incident described above."** In direct continuation of this, I stated: **"In light of the seriousness of the matter, I grant the complainant's second request to expand the temporary injunctions issued by me regarding the Student and add an additional temporary injunction, and I instruct by virtue of section 3e of the disciplinary regulations of the University and the inherent authority of the Disciplinary Commissioner as follows: (1) The suspension injunction issued against the Student prohibiting the student's entry into the university shall remain in effect until the disciplinary proceedings in the Student's case have been completed. (2) The additional suspension injunction issued against the Student prohibiting the Student's participation in classes taught on campus and on Zoom will remain in effect until the disciplinary proceedings in the Student's case have been completed. (3) An additional temporary injunction is hereby issued, whereby the Student's student card and her personal center and everything else given to the student at the University (from near and from afar) shall be blocked. It should be clarified that the Student's status as an active student at the University is hereby terminated and shall be frozen until the disciplinary proceedings in her case have been completed, with all that this entails"** (hereinafter: **"the Second Injunction"**). The said injunction was forwarded to the Student, the complainant, the dean and all the relevant entities at the International School and in the Computing Department, as well as to all the relevant professionals at the university, and in particular the security entities.

D. The question of guilt

5. After hearing the honorable complainant's statements and reading all the numerous materials that were submitted for my review even before the hearing, the obvious conclusion that is warranted is that the Student committed all of what is attributed to her.⁶ Taking into account the fact of the absence of written or oral denial on the Student's behalf and the abundant evidence in the form of unequivocal materials presented to me before and during the hearing by the complainant, it is warranted that I determine that **the Student did indeed commit all the incomprehensible and intolerable acts attributed to her.** Acts that constitute a display of force and violence to the point of actual assaults, use of vulgar language to the point of insulting and even anti-Semitic expressions towards students and staff, violation of a quasi-judicial injunction on my behalf⁷ and conduct unbefitting a student at the university and in general. All of these constitute actual damage to the dignity and reputation of those of her peers and classmates and of those lecturers who experienced her verbal and physical acts. Moreover, these actions entail future danger to the students and the university staff.⁸ I would like to note that this kind of grave behavior radically deviates from any other serious violation of the regulations known to the University and fortunately is foreign to the University's disciplinary authorities. Therefore, **the Student should be convicted of violating sections 2(a); 2(i); 2(l) and 2(m) of the Disciplinary Regulations.**
6. As a side note of the conviction, **it is regrettable that** the Student refrained from cooperating with the proceedings in her case, and that in this way she even refrained from

⁶ In the framework of a complaint by Prof. A describing two disturbing incidents attributed to the Student, it is noted that in the first incident, the Student cursed and behaved in a rude manner in two lessons in course A, both on December 24, 2023 and December 31, 2023, the student entered and exited the classroom several times, asked delusional questions and disturbed the other students in the class with jumpy and frantic, and restless and irritable behavior; In the second incident, as part of another lesson of Dr. X, on January 1, 2024, the Student spilled juice on one of the students and cursed her classmates and professor with antisemitic slurs. As a result, the distinguished professor notes that **"the students in the track are under increasing distress, feel threatened and are frightened. They worry that she will follow them to their private home and, heaven forbid, harm them. Moreover, she wrote intolerable nasty remarks to her classmates on WhatsApp."**

⁷ See paragraph 4 above, especially the incident described therein, which took place in the office of Ms. A from the International School.

⁸ As noted by Prof. A in his complaint (see footnote 6 above).

expressing necessary remorse for her intolerable actions and refrained from asking for forgiveness from those who were severely harmed by her wrongful and grave actions.

E. The question of punishment

7. Article 2 of the Basic Law: Human Dignity and Liberty establishes the basic principles: **"There shall be no violation of the life, body or dignity of any person as such."** There is no need to elaborate on the severity of the actions of the student, who in a significant number of cases demonstrated clear violent and antisocial behavior, one that harms the bodies and dignity of students and faculty at the university. The student's behavior is inconsistent with the basic and elementary requirements of every university and Reichman University in particular, and deserves full condemnation. Now she must be held accountable for the serious offenses she committed, which involve physical and verbal violence and result in harm to body and soul, human dignity and feelings, along with the humiliation and shame they create in the victim. There is no doubt in my mind that these constitute a serious and fundamental breach of the agreement between each and every student and the university, and that there is no room for merciful or lenient treatment of those who commit such acts. Therefore, the Student should be severely judged in a manner that expresses the revulsion from her grave acts.
8. In light of all of the above, the only conclusion is– Reichman University can no longer serve as an academic hostel for the Student. The basic duty of the University is to protect all students and staff from any harm, whether physical or other, whether bodily, mental, human dignity or reputation. The body and soul, dignity and reputation of university students and faculty are not to be disregarded. Therefore, the most severe punishment under the Disciplinary Regulations in the form of actual expulsion for eternity and only this punishment is warranted and justified.⁹ This punishment is the only appropriate punishment for the severity of the acts that happened in the past, and it is the only

⁹This is also the demand made by the honorable complainant during the hearing regarding the appropriate punishment. The complainant asked that the Student to be held accountable by expelling her permanently and immediately. In the words of the complainant in the protocol: **"I do not see any punishment that is not permanent expulsion under the circumstances of the incidents before us."**

punishment that will prevent their recurrence in the future. This is especially true considering that the Student has not expressed any remorse.

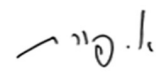
9. Finally, I am imposing the following penalties on the Student:

- (1) Punishment of expulsion from university studies for eternity, including prohibition of the student's entry to university premises for eternity [section 3a(13)].
- (2) A monetary fine is imposed on the student as compensation for material damage caused to university property, to the extent that she caused; and a fine for material damage caused to university employees or students, to the extent that she caused [section 3a(16)].

In light of the severity of the acts, their recurrence and the absence of any remorse, I hereby determine that the punishment of expulsion for eternity will take effect immediately. Although this is the most severe punishment, which takes effect immediately, it is a necessary, appropriate and proportionate punishment in the special and severe circumstances of the case.

This decision will be published without mentioning the student's name or any other identifying information.

Right to appeal before the Appeals Committee, through Ms. Shir Peer, within 30 days, as stated in section 5 of the Disciplinary Regulations.

Dr. Assaf Porat
Disciplinary Officer